ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1973-2003

2

«Ένα πρωί θα ανοίξω την πόρτα και θα χαθώ με τ΄ όνειρο της επανάστασης μες την απέραντη μοναξιά των δρόμων που θα καίγονται, μες την απέραντη μοναξιά των χάρτινων οδοφραγμάτων με τον χαρακτηρισμό –μην τους πιστέψεις!- ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ»

Σ' αυτούς τους δρόμους,
σ' αυτή την κοινωνία,
οι εξεγέρσεις γίνονται,
δεν μπαίνουν στα μουσεία...

ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

(plebe canaglia, ουτοπία, los solidarios)

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν το κορυφαίο γεγονός του αντιδικτατορικού αγώνα, ιφού καθ' όλη τη διάρκεια της δικτατορίας είχαν προηγηθεί ενέργειες τόσο μαζικές όσο και σε ;πίπεδο οργανώσεων. Ειδικά από τις αρχές του 1973, οι ενέργειες αυτές άρχισαν να ;λιμακώνονται με χαρακτηριστικά παραδείγματα τη συγκέντρωση στο Πολυτεχνείο στις 14 Φλεβάρη, την κατάληψη της Νομικής στις 21 Φλεβάρη, τις απόπειρες καταλήψεων της Νομικής και του Χημείου τον Μάρτη και τις κινητοποιήσεις στις 19 Σεπτέμβρη, στις 4 και στις 3 Νοέμβρη. Ουσιαστικά, η εξέγερση του Νοέμβρη ξεκίνησε στη συνέλευση της Νομικής στις 14 του μήνα…

Τετάρτη 14 Νοέμβρη: Στη Νομική πραγματοποιείται συγκέντρωση με πρωτοβουλία της Αντι-ΕΦΕΕ(το φοιτητικό όργανο της ΚΝΕ που υποτίθεται ότι υποστήριζε το σύνολο των φοιτητών, κάτι που ασφαλώς δεν ίσχυε…). Γύρω στις 1 το μεσημέρι και ενώ η συνέλευση συνεχίζεται με άνοστες προτάσεις των συνδικαλιστών της Αντι-ΕΦΕΕ έρχεται η πληροφορία ότι στο Πολυτεχνείο έχουν δημιουργηθεί προκλήσεις της αστυνομίας. Στο μεταξύ έχουν έλθει σπουδαστές και από άλλες σχολές. Μετά από λίγο ακούγεται η φωνή ότι στο Πολυτεχνείο οι αστυνομικοί χτυπούν τους φοιτητές. Επικρατεί αναστάτωση. Γίνεται πρόταση να γίνει διαδήλωση προς το Πολυτεχνείο. Τα μέλη της Αντι-ΕΦΕΕ αντιδρούν και δε συμμετέχουν. Γύρω στους 1500 φοιτητές ξεκινούν μέσω της Σόλωνος διαδήλωση που χτυπιέται από την αστυνομία κοντά στο Πολυτεχνείο. Οι μισοί περίπου από τους διαδηλωτές καταδιωκόμενοι από τους αστυνομικούς ενώνονται με τους φοιτητές μέσα στο προαύλιο του Πολυτεχνείου. Οι υπόλοιποι φεύγουν στους γύρω δρόμους.

Αυτοί οι λιγοστοί που μπήκαν στο Πολυτεχνείο είναι που αργότερα αποκλήθηκαν από την ΚΝΕ- Αντι-ΕΦΕΕ σαν «οι πληρωμένοι πράκτορες των Ρουφογάλη- Καραγιαννόπουλου που μπήκαν στο Πολυτεχνείο».

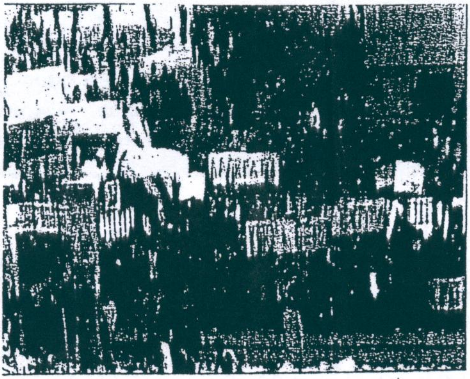
Μέχρι το απόγευμα γίνονται πολλές προσπάθειες από στελέχη της ΚΝΕ-· Αντι-ΕΦΕΕ να σπείρουν τον πανικό και να διαλύσουν τη συγκέντρωση. Όμως οι συγκεντρωμένοι σταθεροποιούν την συγκέντρωση. Ορίζεται εξαμελής επιτροπή με την ευθύνη της υλοποίησης οργανωτικών μέτρων της κατάληψης. Τα μέλη της Αντι- ΕΦΕΕ και του Ρήγα αρνούνται να συμμετάσχουν. Γύρω στις 9 γίνεται ολοκληρωτική κατάληψη του Πολυτεχνείου και του γύρω χώρου.

> Σάν ὑπεύθυνη Συντονιστ. Ἐπιτρ. Ἀγῶνα τοῦ Πολυτεχνείου καταγγέλλουμε σ' ὅλο τό σπουδαστικό κόσμο, τή νεολαία καί τό λαό τίς ἀφηνιασμένες προσπάθειες τῆς χουντικῆς ΚΥΠ καί τῶν πληρωμένων πρακτόρων της νά διαστρέψουν, ἀπ' τήν ἀρχή τῆς μεγαλειώδικης ἐκδήλωσής μας τοῦ Πολ)χνείου, τή πορεία καί τό περιεχόμενό της. Καταγγέλουμε τή προσχεδιασμένη εἰσβολή στό χῶρο τοῦ Πολ)χνείου τή Τετάρτη, 14 τοῦ Νοέμβρη, 350 περίπου ὀργανωμένων πρακτόρων τῆς ΚΥΠ, σύμφωνα μέ τό προβοκατόρικο σχέδιο τῶν Ρουφογάλη-Καραγιαννόπουλου, μέ βάση τίς ἐντολές τοῦ παραμερισμένου τώρα τέως πρωτοδικτάτορα Παπαδόπουλου καί τῆς ἀμερικάνικης CIA, μέ σκοπό νά προβάλουν μέ κάθε μέσο τραμπουκισμοῦ καί προβοκάτσιας γελοῖα καί ἀναρχικά συνθήματα καί συνθήματα πού δέν ἐκφράζανε τή στιγμή καί τίς συγκεχυμένες δυνάμεις. Γιά νά μπορέσουν ἔτσι ν' απο

Πέμπτη 15 Νοέμβρη: Τα ξημερώματα ξεκινάει η εργατική συνέλευση στο Πολυτεχνείο. Υπάρχουν άτομα κάθε πολιτικής απόχρωσης. Μετά από αδιάκοπες συζητήσεις και διαφωνίες συμφωνούν με το χαρακτήρα του αγώνα ανεξάρτητα από την ιδιαίτερη έκφραση και οπτική που το βλέπει ο καθένας. Προβάλλονται δυο σχέδια προκηρύξεων(ένα τροτσκιστικό και ένα αντιεξουσιαστικό) για να μοιραστούν το επόμενο πρωί στους εργάτες στα εργοστάσια και σε άλλους εργατικούς χώρους. Η σύγχυση δεν επιτρέπει την ψήφιση μιας διακήρυξης. Την ώρα εκείνη γίνεται προσπάθεια ορισμένων μελών των δυο ΚΚΕ για διάλυση της συνέλευσης. Υποστηρίζουν πως οι εργαζόμενοι δεν έχουν θέση στο Πολυτεχνείο γιατί ο χώρος ανήκει στους φοιτητές.

Το επόμενο πρωί κυκλοφορούν πολλές προκηρύξεις της Συντονιστικής επιτροπής καθώς και εκατοντάδες χειρόγραφες. Οι αστυνομικοί εμποδίζουν τον ερχομό του κόσμου και γίνονται συγκρούσεις. Εκδηλώσεις συμπαράστασης λαμβάνουν χώρα στην Πάτρα και στη Θεσσαλονίκη ενώ 300 φοιτητές στα Γιάννενα καταλαμβάνουν το Πανεπιστήμιο.

Στο μεταξύ στελέχη του ΠΑΚ(μετέπειτα ΠΑΣΟΚ) προσπαθούν να κινήσουν την εγκατάλειψη του Πολυτεχνείου ενώ η ΚΝΕ προτείνει να πεταχτούν από μέσα οι καταληψίες, αλλά φυσικά δεν το πετυχαίνει. Αρχίζει να εκπέμπει ο ραδιοφωνικός σταθμός του Πολυτεχνείου από όπου καλείται ο λαός σε Γενική Απεργία και Γενική Εξέγερση.

Παρασκευή 16 Νοέμβρη: Ο κόσμος πληθαίνει, ενώ από το ραδιοφωνικό σταθμό καλείται συνεχώς ο λαός σε Γενική Απεργία. Στη συνεδρίαση της εκλεγμένης Συντονιστικής Επιτροπής απορρίπτεται το θέμα της αποχώρησης από το Πολυτεχνείο ενώ απορρίπτεται και η πρόταση κάποιων μελών των δύο ΚΚΕ για συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου παίρνει σαφή αντικαθεστωτική θέση, ενώ ο μεγάλος αριθμός του πλήθους αναγκάζει την διακοπή της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων στους γύρω χώρους.

Όλο το απόγευμα γίνονται διαδηλώσεις με δεκάδες τραυματίες από συγκρούσεις ενώ υπάρχουν ήδη και κάποιοι νεκροί. Από τις 9 στήνονται οδοφράγματα και πολιορκούνται τα υπουργεία Παιδείας, Γεωργίας, Δημοσίων Έργων, Δικαιοσύνης, Κοινωνικών Υπηρεσιών και Δημοσίας Τάξης(στα τρία τελευταία διαδηλωτές επιχείρησαν να τα κάψουν), ενώ διαδηλωτές καταλαμβάνουν τη Νομαρχία Αττικής. Σε όλο το κέντρο στήνονται οδοφράγματα και ξεσπούν άγριες συγκρούσεις, ενώ πέφτουν και πυροβολισμοί στην περιοχή του Πολυτεχνείου. Οι νεκροί και οι τραυματίες πληθαίνουν. Κάποιοι διαδηλωτές επιτίθενται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και χρησιμοποιούν σποραδικά και βόμβες Μολότοφ.

Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις συνεχίζονται ως τις 12 τα μεσάνυχτα και πια οι διαδηλωτές ελέγχουν απόλυτα την κατάσταση στην περιοχή του κέντρου της Αθήνας.

Σάββατο 17 Νοέμβρη: Από τις 00:05 ξεκινούν οι πρώτες φάλαγγες αρμάτων με κατεύθυνση τον χώρο των συγκρούσεων. Με την εμφάνιση των αρμάτων οι πρώτοι διαδηλωτές υποχωρούν και αρκετοί από αυτούς βρίσκουν καταφύγιο σε πολυκατοικίες οι οποίες είχαν μείνει επίτηδες ανοιχτές. Οι διαδηλωτές έξω από το Πολυτεχνείο παραμένουν στις θέσεις τους ενώ οι κλεισμένοι στο κτίριο ενισχύουν την άμυνά τους. Πέφτουν δακρυγόνα και πυροβολισμοί ενώ ελεύθεροι σκοπευτές, αστυνομία, ασφαλίτες, ΛΟΚ και παρακρατικοί παίρνουν θέση στα κτίρια και τους δρόμους γύρω από το Πολυτεχνείο. Τα άρματα Μ 48 και Μ 113 στρέφουν τα κανόνια τους κατά των κλεισμένων στο Πολυτεχνείο ενώ με τους προβολείς φωτίζουν τα παράθυρα του κτιρίου . Τρία άρματα προχωρούν από την Αβέρωφ και σταματούν στην πόρτα του Πολυτεχνείου επί της Πατησίων. Οι στρατιώτες γεμίζουν τα πολυβόλα. Ο χώρος απέναντι από τη κεντρική είσοδο του Πολυτεχνείου γεμίζει από αστυνομικούς και πεζοναύτες. Ξεσπούν συγκρούσεις και πολλοί πέφτουν νεκροί ή τραυματισμένοι στους δρόμους γύρω από το Πολυτεχνείο.

Στις 2:59 τρία τάνκς εφορμούν προς το Πολυτεχνείο. Ένα AMX 30 που βρίσκεται απέναντι από την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου οπισθοχωρεί λίγο και μετά πέφτει με ορμή πάνω της. Η πύλη γκρεμίζεται και πολλοί πέφτουν νεκροί. Αστυνομικοί και ΛΟΚ εισβάλλουν στο Πολυτεχνείο. Όσοι προλαβαίνουν να βγουν από το Πολυτεχνείο ξυλοκοπούνται άγρια από τους παρακρατικούς και πολλοί εκτελούνται.

Μετά από περίπου μια ώρα το Πολυτεχνείο έχει αδειάσει. Ασθενοφόρα αρχίζουν να κουβαλούν από το κτίριο τραυματίες και νεκρούς. Οι πυροβολισμοί και οι συγκρούσεις συνεχίζονται στους γύρω δρόμους. Ο αριθμός των νεκρών και των τραυματιών αυξάνεται συνεχώς. Η Αθήνα μοιάζει με βομβαρδισμένη πόλη...

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1974- 2002

1977: Απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου από τον Καραμανλή. Η Ε.Φ.Ε.Ε. (ΠΑΣΠ, ΚΚΕ εξ., ΚΚΕ εσ) δέχτηκε την απαγόρευση, αντίθετα οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, αυτόνομοι και αντιεξουσιαστές αντέδρασαν. Πραγματοποιήθηκε η πορεία, ακολούθησαν συγκρούσεις όπου σκοτώθηκε ένας διαδηλωτής.

1980: Απαγόρευση της πορείας στην αμερικάνικη πρεσβεία. Η Ε.Φ.Ε.Ε. (ΠΑΣΠ, ΚΚΕ εσ, ΚΚΕ εξ) δέχτηκε την απαγόρευση. Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά, αυτόνομοι και αναρχικοί διαδήλωσαν(30.000). Τα ΜΑΤ ξυλοκόπησαν μέχρι θανάτου δύο αριστεριστές διαδηλωτές. Την εργάτρια Σταματίνα Κανελλοπούλου και το φοιτητή Ιάκωβο Κουμή.

1985: Απόγευμα 17/11 Η Αθήνα πλημμυρισμένη από αστυνομικές δυνάμεις. Το κέντρο αποκλεισμένο. Κλούβες, ΜΕΑ, ασφαλίτες σε κάθε γωνία, σε κάθε δρόμο. Για πρώτη φορά σε πορεία του Πολυτεχνείου εμφανίστηκαν τα ΜΑΤ πριν γίνουν επεισόδια. Μετά το τέλος της πορείας πραγματοποιήθηκαν επιθέσεις σε διάφορους στόχους όπως το Hilton και τα γραφεία των Νοτιοαφρικανικών Αερογραμμών (καθεστώς Απαρτχάιντ). Τα επεισόδια συνεχίστηκαν στους δρόμους μεταξύ Πολυτεχνείου και πλατείας Εξαρχείων. Περίπου στις 11 κυκλοφόρησε η είδηση της δολοφονίας του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά, που πυροβολήθηκε στο κεφάλι από αστυνομικό στην οδό Μποτάση. Τα Εξάρχεια και η ευρύτερη περιοχή «γέμισαν» αμέσως με τα συνθήματα 15 ΧΡΟΝΩΝ- ΕΚΔΙΚΗΣΗ. Τις επόμενες ώρες καταλήφθηκε το Χημείο. Όλη τη νύχτα οι καταληψίες απωθούσαν τα ΜΑΤ με πέτρες.

Πρωί 18/11 Άρχισαν οι διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό της κατάληψης. Οι καταληψίες απαιτούσαν την καταδίκη του δολοφόνου αστυνομικού και την απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων της πορείας της προηγούμενης ημέρας. Η κατάληψη τερματίστηκε με την επέμβαση ειδικών ομάδων(κομάντος) της αστυνομίας. Η επέμβαση έγινε με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ασύλου του πανεπιστημίου Αθηνών (πρύτανης ο μετέπειτα υπουργός δικαιοσύνης Μ. Σταθόπουλος και εκπρόσωπος των φοιτητών το μέλος της ΠΑΣΠ Τσαμουργέλης που συμφώνησε στη στρατιωτικού τύπου καταπάτηση του Πανεπιστημιακού Ασύλου). Απολογισμός ένας νεκρός.

Απόγευμα 18/11 πορεία διαμαρτυρίας για το φόνο του 15χρονου περίπου 2.500 ατόμων (εξωκοινοβουλευτικές οργανώσεις, αριστεριστές, αυτόνομοι, ανένταχτοι, αναρχικοί). Η πορεία κατευθύνθηκε προς την Αστυνομική Διεύθυνση. Στην Ομήρου δέχτηκε επίθεση από ΜΑΤ και ΜΕΑ. Οι διαδηλωτές κατέφυγαν στο Πολυτεχνείο όπου αποφάσισαν την κατάληψή του. Ακολούθησαν συγκρούσεις γύρω από το Πολυτεχνείο με τα ΜΑΤ.

Ξημερώματα 19/11 Βροχή από δακρυγόνα, εκκένωση του Πολυτεχνείου, 200 συλλήψεις.

* Τις ημέρες των γεγονότων οι δολοφονικές δυνάμεις της αστυνομίας συνεργάζονταν αρμονικά με παρακρατικούς, φασιστοειδή και πασόκους γράφοντας ένα «λαμπρό κεφάλαιο στην ιστορία των αγανακτισμένων πολιτών». Η Αυριανή είχε ξεπεράσει κάθε όριο με τα εμετικά της δημοσιεύματα και τις συκοφαντίες, την ίδια στιγμή που οι αριστερές πολιτικές νεολαίες διαμαρτύρονταν ψιθυριστά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ηγεσία του Ρήγα Φεραίου που έκρινε την πορεία διαμαρτυρίας «επικίνδυνο αριστερισμό» και κατακεραύνωσε τα μέλη της οργάνωσης που πήραν μέρος σ' αυτήν.

* Ο μπάτσος- δολοφόνος του Μιχάλη Καλτεζά, Α. Μελίστας αθωώθηκε τον Οκτώβριο του 1990 (συνήγορός του ο Α. Λυκουρέζος). Στη συνέχεια αυτόνομοι, αναρχικοί και νεολαίοι διαμαρτυρόμενοι για την αθώωση του Μελίστα κατέλαβαν το Πολυτεχνείο για αρκετές ημέρες. Εκδηλώσεις διαμαρτυρίας έγιναν σε πολλές πόλεις της Ελλάδας όπως και στα Γιάννενα.

1995: 171/11 Κατάληψη του Πολυτεχνείου από αναρχικούς και νεολαίους. Βίαιες συγκρούσεις κατά τη διάρκεια της νύχτας μεταξύ καταληψιών και αστυνομίας. Τα ΜΑΤ ξυλοκόπησαν ανήλικο με τέτοια βαναυσότητα που μεταφέρθηκε στο ασθενοφόρο αιμόφυρτος, αναίσθητος και βαριά τραυματισμένος. Άρση του Πανεπιστημιακού Ασύλου (πρύτανης Ε.Μ.Π. Μαρκάτος).

18/11 Εισβολή των αστυνομικών δυνάμεων στο Πολυτεχνείο. 504 συλλήψεις και πολλοί τραυματίες.

1998: 17/11 Οι κόκκινες δυνάμεις καταστολής ΚΝΑΤ και ΕΣΑΚ «κλείνουν» το Πολυτεχνείο λίγο πριν την πορεία βγάζοντας όλο τον κόσμο έξω. Το μπλοκ αυτόνομων, ανένταχτων, αναρχικών και νεολαίων που βρισκόταν στην ουρά της πορείας βρέθηκε αντιμέτωπο με τους παρατεταγμένους κρανοφόρους και καδρονοφόρους του κόμματος του λαού. Τέθηκε σε εφαρμογή το σχέδιο ΜΑΤ- ΚΝΑΤ και η ουρά της πορείας εγκλωβίστηκε σε ένα παραλληλόγραμμο που τις 3 πλευρές αποτελούσαν τα ΜΑΤ και τη 1 οι κρανοφόροι του ΚΚΕ. Στην αρχή της Σταδίου επιτίθενται απρόκλητα και ξυλοκοπούν ανελέητα τους εγκλωβισμένους διαδηλωτές. Τα ΜΑΤ σε συνεργασία με τα ΚΝΑΤ συνέλαβαν 153 διαδηλωτές.

2002: 17/11 Συγκρούσεις διαδηλωτών και αστυνομίας στην Αθήνα. Δακρυγόνα, κοκτέιλ μολότοφ. 12 συλλήψεις.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1973- 2003

30 χρόνια πολιτικοί χώροι, κόμματα και οργανώσεις προσπαθούν να εκμεταλλευτούν και να ιδιοποιηθούν τα γεγονότα και το νόημα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ο εξεγερσιακός χαρακτήρας, οι ιδέες και οι επιθυμίες των αγωνιστών δεν χάνονται στη λήθη που προσπαθεί να επιβάλλει η κυριαρχία και οι σύμμαχοί της. Παρουσιάζουν την εξέγερση σαν μια καθαρά φοιτητική διαμαρτυρία με συνδικαλιστικά αιτήματα που μετατράπηκαν στη συνέχεια σε αιτήματα με στόχο την επαναφορά της «δημοκρατίας». Της «δημοκρατίας» της παράνομης αριστεράς, των φυλακών, των εξοριών σε νησιά και στο εξωτερικό. Το Πολυτεχνείο δεν ήταν καθαρά φοιτητική διαμαρτυρία, αλλά είχε ευρύτερο κοινωνικό- ανατρεπτικό χαρακτήρα. Στα γεγονότα συμμετείχαν φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι, αγρότες και άνεργοι με διαφορετικές πολιτικές και κοινωνικές αντιλήψεις (αριστεριστές, μαοϊκοί, τροτσκιστές, αυτόνομοι, αναρχικοί και ανένταχτοι, επίσης μέλη των ΚΚ εσ. και εξ., ΠΑΚ). Τα μέλη των 2 ΚΚ και ΠΑΚ συμμετείχαν ενάντια στα ηγετικά στελέχη των οργανώσεών τους που επεδίωκαν την εγκατάλειψη του Πολυτεχνείου μέχρι το χρονικό σημείο που αντιλήφθηκαν τη σταθεροποίηση και τον ισχυρό χαρακτήρα της κατάληψης. Χαρακτηριστικό είναι ότι τα ηγετικά -«επαγγελματικά» στελέχη των 3 αυτών οργανώσεων προέτρεπαν τον κόσμο να εκκενώσει το ίδρυμα. Ακόμη και μήνες μετά την κατάληψη στο φύλλο 8 της Πανσπουδαστικής, η ΚΝΕ με κείμενο το οποίο υποτίθεται ότι είχε συνταχθεί από τη Συντονιστική Επιτροπή κατάληψης (μέλη της οποίας το διέψευσαν στη Ντόιτσε Βέλλε) κατήγγειλε την έναρξη της κατάληψης ως προβοκατόρικο σχέδιο της ΚΥΠ και της CIA κ.λπ.

Η διαστρέβλωση της ιστορικής πραγματικότητας και η μικροπολιτική εκμετάλλευση συνετέλεσαν στην επετειακή οπτική του Πολυτεχνείου και στη βαθμιαία εκτόνωση της μαχητικότητας του φοιτητικού κινήματος. Η κυριαρχία υποστηρίζει μια «νοθευμένη» ερμηνεία των γεγονότων της εξέγερσης και τα παρουσιάζει σαν γιορτή της δημοκρατίας.

Η αποκατεστημένη- μεταπολιτευτική δημοκρατία, μια «δημοκρατία» υποστηριζόμενη, κατευθυνόμενη και ελεγχόμενη από το κεφάλαιο και τα συμφέροντά του. Μια «δημοκρατία» που δεν διστάζει να καταπατήσει τα βασικά

εργασιακά και πολιτικά δικαιώματα όταν το απαιτούν οι ανάγκες της. Μια «δημοκρατία» που καταστέλλει και ποινικοποιεί τους κοινωνικούς αγώνες, την αντίθετη άποψη και την ελεύθερη σκέψη. Μια «δημοκρατία» που δεν ανέχεται την έμπρακτη αμφισβήτηση και δεν διστάζει να δολοφονήσει τους επικριτές της (ο άγνωστος νεκρός του '77, η Σταματίνα Κανελλοπούλου και ο Ιάκωβος Κουμής το '80, ο Μιχάλης Καλτεζάς και ο άγνωστος νεκρός του Χημείου το '85, ο Τεμπονέρας το ' 91, και πολλοί άλλοι που βαφτίστηκαν τρομοκράτες). Μια «δημοκρατία» των λευκών κελιών και των απάνθρωπων φυλακών. Μια «δημοκρατία» του ελέγχου, των παρακολουθήσεων και της ρουφιανιάς. Μια «δημοκρατία» χιλιάδων εργατικών ατυχημάτων, ρατσιστικών και εθνικιστικών φαινομένων, τυχαίων εκπυρσοκροτήσεων. Μια «δημοκρατία» με ισχυρό εκκλησιαστικό και στρατοκρατικό μηχανισμό. Μια «δημοκρατία» φτηνού θεάματος και ποδοσφαίρου. Μια «δημοκρατία» που θυμάται τους πολίτες κάθε 4 χρόνια. Μια δημοκρατία» που μόνο δημοκρατία δεν είναι…

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου για μάς δεν είναι ένα μακρινό ηρωικό παρελθόν. 0 αγώνας, οι θυσίες και τα αιτήματα των ανθρώπων που συμμετείχαν στα γεγονότα δεν έχουν ημερομηνία λήξης, είναι επίκαιρα. Το να θυμάσαι και να τιμάς τους εξεγερμένους αγωνιστές, σημαίνει τη συνέχιση του αγώνα ενάντια σε κάθε καταπίεση και εκμετάλλευση, με τη συμμετοχή τόσο σε ατομικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο στην καθημερινή κοινωνική δραστηριότητα.

**Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΝ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ**

**ΠΑΛΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΠΑΛΗ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Δεν πα να μας χτυπάν με όλμους και κανόνια
Δεν πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια
Κι αυτοί που μας μιλούν πως θέλουν το καλό μας
Ποτέ τους δεν ακούν το δίκιο το δικό μας

Δεν είναι αυτή ζωή κι από τα αφεντικά μας
Δεν είναι ανθρώπινα τα μεροκάματα μας
Αυτοί καλοπερνούν και εμείς αγωνιάμε
Αν θα χουμε δουλειά για να χουμε να φάμε

Το δίκιο μας εμπρός να βγάλουμε στους δρόμους
Μπουρλότο και φωτιά σε κράτος και αστυνόμους
Τον ξέρουμε καλά της γης μας τον αφέντη
Μας έμαθε πολλά το αίμα του Νοέμβρη

Δε πα να μας χτυπάν με όλμους και κανόνια
Δε πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια
θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την κόκκινη σημαία
Για μας, για μια ζωή πιο λεύτερη πιο νέα
«Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων
Εμείς καθόμασταν τα βράδια
και ζωγραφίζαμε σκηνές απ΄την
αυριανή ευτυχία του κόσμου.»
θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την κόκκινη σημαία
Μ΄ αγώνα η λευτεριά μας είναι αναγκαία

Ν. Άσιμος

Οι στιχοι σε εισαγωγικά είναι του Τάσου Λειβαδίτη